

Sự Im Lặng Của Ban Rầy

(Giải Thiện)

Ban rầy ba người: Rầy đầu, rầy bụng và rầy đuôi. Ba người rầy ấy đều có cường độ âm thanh của bè cao, do đó lúc nào trong chúng cũng nghe ngoài rầy có tiếng tằm hoặc cười giỡn, hoặc nói dóc, hoặc bàn bạc món ăn, hoặc hét toáng lên để tranh phần hơn...

Khi nào trong giờ công tác, nghe ngoài rầy im lặng thì trong chúng biết là có chuyện lạ. Nếu bạn âm thầm đi thăm rầy lúc đó, sẽ thấy có một người trong ba người, mặt mày đang nghiêm trọng, môi bặm lại, mắt trùng trùng như lom lom quán chiếu dữ dội, vì ý kiến mình bị bác bỏ. Bởi được huấn luyện theo đường lối tỉnh giác quay lại chính mình, nên hành giả rầy ấy không cho phép mình khoa tay múa chân đấm đá lung tung, hay miệng tự do oang oang nói nhiều những lời phi lịch sự. Vì chưa đến chỗ rốt ráo nên gương mặt của hành giả rầy lúc ấy chẳng giống ai, nếu chúng ta đến gần người ấy, chúng ta sẽ thấy khí carbonic nhiều hơn oxy. Do đó, hai người rầy kia đành phải đi làm chỗ khác, vì tôn trọng bạn mình đang chiến đấu để làm thánh, hoặc là nóng quá né đi chỗ khác cũng có.

Sự im lặng của ban rầy

Thế là không khí im lìm đang bao trùm lên ban rầy, lên rau cải, lên giếng nước, lên xoa thùng, lên máy móc và cả những con bướm đang chập chờn trên bông cải cũng không dám nhip cánh mạnh. Vì sự im lặng này khí trọc nhiều hơn thanh, chẳng giống sự im lặng của người xưa:

"Lúc Phật còn tại thế có ba vị tăng ở chung với nhau trong rừng. Một hôm đức Phật đến thăm, khi đó người giữ rừng xa thấy Phật kêu dừng lại bảo:

- Xin sa-môn chớ vào rừng này, vì trong rừng có ba vị tôn giả A-na-luật, Nan-đề và Kim-tỳ-la, nếu các vị ấy thấy ngài sợ không vui.

Đức Phật bảo:

- Không sao, các vị ấy thấy ta thì vui lắm.

Thật vậy, các ngài thấy Thế Tôn đến, đều vui mừng chạy ra đón và ngồi một bên hầu Phật. Đức Phật hỏi:

- Các con ở với nhau thế nào kể ta nghe?

- Dạ chúng con ở với nhau im lặng không nói chuyện, ai đi khát thực về trước, thấy việc gì đáng làm thì ý thức đi làm, và những người về sau cũng vậy. Xong việc rồi, mỗi người đi kiếm chỗ yên tịnh ngồi thiền định. Đến năm ngày chúng con mời họp một lần, hoặc bàn luận đạo lý, hoặc lặng lẽ như thánh."

Sự im lặng của ban rầy

Còn sự im lặng của ban rầy, thì thật là cái im lặng của bom nguyên tử chưa bấm nút, vì chẳng ai dám tới gần. Hành giả ấy đang cố gắng tự mình loay hoay dùng mọi cách để tiêu khí độc trong trái bom ấy. Nếu chưa tiêu hết, ở trong còn ít ít, những người rầy kia tới ấn nút, hoặc vô tình hoặc cố tình thì chúng ta sẽ thấy nó xì:

- Bữa nay ăn nhằm cái gì mà điềm đạm dữ vậy?

- Ong chẳng có điềm đạm gì hết, chỉ sợ mở miệng là xúi quẩy thôi, tui "thủ khẩu như bình".

- Bình bẻ.

- Bẻ thì dán lại.

- Dán lại coi chừng lủng đáy.

- Lủng đáy thì lật ngược lại làm cái miệng.

Cả ba nhìn nhau phá ra cười và sự im lặng của ban rầy biến đâu mất.

Mùa thu sự quét lá vàng

Mùa đông sự quét sương tan hiện chùa

Nửa đêm trời chuyển giao mùa

Lặng nghe trong gió tiếng đũa trúc lan.

(Thuần Chánh)

Sự im lặng của ban rầy

TRĂNG BẠC

*Đất trời chung một màu sương
Nửa khuya trăng bạc soi đường chim bay
Đêm dài chỉ chút hơi say
Hồi chuông vừa dứt đủ lay giấc nồng.*

(Thuần Chánh)

PHÁP ÂM

*Mưa trên luống đậu hiền hòa
Pháp âm bay giữa không hoa cuộc đời
Ngẩng lên thoáng thấy nụ cười
Bỗng nhiên chợt tỏ muôn lời kinh xưa.*

(Thuần Chánh)

NGÁT HƯƠNG

*Sớm mai vác cuốc ra vườn
Bỗng nhiên thấy đóa vô thường ngát hương.*

(Thuần Chánh)